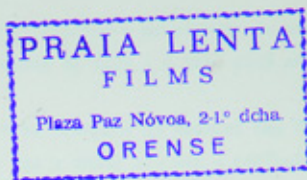


Res. co. n.º 3106



Copia apresentada por mim a Eduardo e  
por ele aprovada.

Da Biblioteca doada por  
D. Nemesio Barxa  
ao Concelho e vizinhos de  
Viana do Bolo

A ESMORGA

Guión escrito e composto por Eloy Lozano Coello

Adaptación da novela do mesmo título "A Esmorga" de Eduardo Blanco Amor.

SEC. -47- PONTE BASUREIRO -EXT. MENCER

Cando seen os outros dous, decátanse de que o Castizo pegara a volta e ia xa alí enriba da Ponte, cos hombreiros afundidos e as mans nos petos...

BOCAS - ¡Castizooo!...Agerda!

Castizo nin caso fai. Lava os ollos fixos, cansos e todo seu corpo comella magoado e sen folgos. Aprata mais o paso. Os outros dous venfen correndo e bebendo pra il...

Castizo esmorecese e cas no chao; érguese e gigue mais epresa.

Os outros dous van collidos... Milhomes aproveitase de Bocas qñ meténdolle a mau por todas partes. Bocas vai ollendo pra todas partes coma en percura dalgo cos ollos. Péganllos grolos a bebida...As vegadas; o Bocas pega un monotazo ao Milhomes chimpando con il ao chao pro sempre volta a acollerse a il.

BOCAS - (Pra o Milhomes)

- ¿Por eiquí vive a Socorruto? ¿Non?

MILHOMES - (Ao mesmo tempo que lle fai carantofias)

- Naonn...Deixata de mulleres; levárona pra pexreira do Ayuntamiento.

Bocas e Milhomes xa habian adiantado ao Castizo que anda totalmente esmorecido.

A cada pouco páranse e zorréganlle a Botella. Encetan a enteira e tíran coa valeiraque estopa desconta as pedras do basureiro... (Rien)...O Bocas camaña todo preocupado.

BOCAS - ¡Me caso en tal, quero estar cunha muller que non sexa puta!

MILHOMES - (Con voce bulreira e despeitada)

- Faiche a ti boa faltiña...

Íropezan nun montículo e caen; logo érguense...

BOCAS - ¡Xe vos dixen que quero estar cunha muller que non sexa puta!

MILHOMES - ¡¿ Que vas a estare ti, que xa non podes coha ia me, raio de larchón!?

¿Pra que queres muller?

(Meténdolle a garrafa desconta os dentes)

Anda; pégalle un bico a isto...

O Bocas xa non da engulido; cáese pra logo erguerse e ollar fixamente pra unha chavola que por alí vese...

Asopara dun chimp ao Milhomes e sigue ollendo pra chavola...

BOCAS - ¡Dame ese frasco!

MILHOMES - (Querendo escapar)

¡Non!

BOCAS - (Indo tras dil e tirándoo ao chao)

- Irae pra eiquí...!

(Dalle un golpe no coalleiro)

locas saca do pató do Milhómes un frasquiño de colonia... rafiase con todo il e logo vai-se coma un louco pra a chavola...

Milhómes permanece revoltó pola basura.

O decorado onde se atopan é brutal... Trátase do basureiro da cidad... o terreo enchoupado en partes; pola choiva qu' caiu, de mor modo as mórres do cisco novo. As partes chatas estan duras e esbaradizas coa xiada, no meio do campo; o terreo ven a formarse unha lagoiña, bastante fonda, que aló fan as augas chovedizas... Está xesda, entre as mórres do esterco, e brila coma un espello embazado, polo gallo da luz, que xa coasi desaparece tras os montes.

O Castizé chega a cutura do Milhómes que estase emborcillando no lamazal fedorento:

CASTIZO -- ¿E logo que pasou?

Milhómes non contesta... Esta chorando polo baixo e meio encollido.

CASTIZO -- ¡Ergueta!

Trata de collelo e epá caen os dous na intentona. Nesta, ¿ese un barro de muller; parez vir d' Chavola...

MILHOMES -- (Coma querendo adiviñar)

¿Que é iso?

Os dous estanse muos; escoitando os barros da muller que veñen e van no silenzo do mancego.

CASTIZO -- ¡Que a de sare!...

Esa besta que está coa Socorrito...

Milhómesponse histérico; saca a navalla e saca correndo:

MILHOMES -- ¡Vaimos a pagar todas xuntas ise cabrón!

CASTIZO -- (Correndo tras dil)

- Fátate af, Aladio, que tavas a perdere por ise canalla...!

Cólleo por a roupa pro o Milhómes revírase encetándolle a navalla e facéndolle unha ferida... Castizo corre tras il.

SEC. -48- CHAVOLA - INT. - MENCER

Entran o Milhomes e o Castizo. Bocas estase arguendo dun recanto; cos pantalós a meio subir; deixando vere a branca pele da barriga... Xunto a il; vese unha dona sobor unha especie de leiteo que hai no choo; está xeando e toda desgrefada.

O Milhomes alanca pra il e dun golpe afúndelle a navalla na barriga, sacándoa axiña pra asegurarlle mais abaixo, con intención de ferilo nas suas partes. O Bocas ceiba un terrible alarido e cóese pra diante...

Milhomes bótase a correr, saíndo da chavola, Castizo fai o mesmo, coma non dando coto ao viu, pois todo foi nun instante.

SEC. -49- BASUREIRO- EXT. -MENCER

Na mais saír da chavola, vese a Garda Civil, que viñan pra chavola con intención de por remedio ao que alí debía pasar... Cando ven saír aos dous, ven tras deles correndo ... un hai unha detonación. Filhomas e Castizo asopáranse... Filhomas vai en dirección da legoi- na na que se perde e afógase xifra...

Castizo decótase que os gardas ven tras il; instintivamente saca de navalla e a abre; tro- peza; séguese...vai cedendo distancia; failles fronte. Pola ferida que o Filhomas lle fixer séelle moito sangue...Vese perdido; e cunha grande forza de vontade funde a sua navalla na barriga, caíndo ao chao e botando a chorar; non se sabe ben si por a doer ou porq qué.

REMATE

A ESMORGA. GUIÓN ESCRITO E COMPOSTO POR ELOY  
LOZANO COELLO.  
ADATACIÓN DA NOVELA DO MESMO TÍTULO “A ESMORGA”  
DE EDUARDO BLANCO AMOR

*Eloy Lozano*

Rex. co nº 3.106

PRAIA LENTA

FILMS

Plaza Paz Nóvoa, 2-1º dcha.

ORENSE

Copia apresentada por min a Eduardo e  
por ele aprovada.

Da Biblioteca doada por

D. Nemesio Barxa

Ao Concelho e vizinhos de

Viana do Bolo

A ESMORGA

Guión escrito e composto por Eloy Lozano Coello

Adatación da novela do mesmo título “A Esmorga” de Eduardo Blanco Amor.

SEC. -47- PONTE BASUREIRO -EXT. MENCER

Cando saen os outros dous, decátanse de que o Castizo pegara a volta e ia xá aló enriba da Ponte, cos homeiros afundidos e as maus nos petos...

BOCAS – ¡Castizooo! ... Agarda!

Castizo nin caso fai. Lava os ollos fixos, cansos e todo seu corpo somella magoado e sen folgos. Apreta mais o paso. Os outros dous veñen correndo e bebendo para il...

Castizo esmorécese e cae no chao; érguese e gigue mais apresada.

Os outros dous van collidos... Milhomes aproveitase do Bocas que meténdolle a mau por tódalas partes. Bocas vai ollando para todas partes coma en percura dalgo cos ollos. Péganlle bos grolos a bebida... As vegadas; o Bocas pega un manotazo ao Milhomes chimpando con il ao chao pro sempre volta a acollerse a il.

BOCAS – (Para o Milhomes)

– ¿Por eiquí vive a Socorrito? ¿Non?

MILHOMES – (Ao mesmo tempo que lle fai carantoñas)

– Noonn... Deixate de mulleres; levárona pra perrera do Aiuntamiento.

Bocas e Milhomes xa habian adiantado ao Castizo que anda totalmentes esmorecido.

A cada pouco páranse e zorréganlle a botella. Encetan a enteira e tiran coa valeira que estopa descontra as pedras do basureiro... (Rien) ... O Bocas camiña todo preocupado.

BOCAS – ¡Me caso en tal, quero estar cunha muller que non sexa puta!

MILHOMES – (Con voce bulreira e despeitada)

– Faiche a ti boa faltiña...

Tropezan nun momtículo e caen; logo érguense...

BOCAS – ¡Xa vos dixen que quero estar cunha muller que non sexa puta!

MILHOMES – ¡¿Que vas a estare ti, que xa non podes coha iarma, raio de lerchán!?

¿Para que queres muller?

(Meténdolle a garrafa descontra os dentes)

Anda; pégalle un bico a ista...

O Bocas xa non da engulido; cáese pra logo erguerse e ollar fixamente pra unha chavola que por alí vese...

Asopara dun chimpao ao Milhomes e sigue ollando para chavola...

BOCAS – ¡Dame ise frasco!

MILHOMES – (Querendo escapar)

¡Non!

BOCAS – (Indo tras dil e tirándoo ao chao)

– Trae para eiquí... !

(Dalle un golpe no coalleiro)

Bocas saca do peto do Milhomes un frasquiño de colonia... rociase con todo il e logo vaise coma un louco pra a chavola...

Milhomes permañece revoltado pola basura.

O decorado onde se atopan é brutal... Trátase do basureiro da cidá... o terreo enchoupado en partes; pola choiva que caiu, de mor modo as móreas do cisco novo. As partes chas estan duras e esbaradizas coa xiada. No meio do campo; o terreo ven a formare unha lagoiña, bastante fonda, que aló fan as augas chovedizas... Está xeada, entre as móreas de esterco, e brila coma un espello embazado, polo gallo da lua, que xa coasi desaparece tras os montes.

O Castizo chaga a outura do Milhomes que estase emborcando no lamazal fedorento:

CASTIZO – ¿E logo que pasou?

Milhomes non contesta... Esta chorando polo baixo e meio encollido.

CASTIZO – ¡Erguete!

Tratade collelo e casi caen os dous na intentona. Nesto, óese un berro de muller; parez vir d Chavola...

MILHOMES – (Coma querendo adiviñar)

¿Que é iso?

Os dous estanse muos; escoitando os berros da muller que veñen e van no silencio do mencer.

CASTIZO – ¡Que a de sere! ...

Esa besta que está coa Socorrito...

Milhomesponse histórico; saca a navalla e sae correndo:

MILHOMES – ¡Vaimos a pagar todas xuntas ise cabrón!

CASTIZO – (Correndo tras dil)

– Párate aí, Aladio, que tevas a perdere por ise canalla... !

Cólleo por a roupa pro o Milhomes revírase encetándolle a navalla e facéndolle unha ferida... Castizo corre tras il.

SEC. -48- CHAVOLA – INT. – MENCER

Entran o Milhomes e o Castizo. Bocas estase erguendo dun recanto; cos pantalós a meio subir; deixando vere a branca pele da barriga... Xunto a il; vese unha dona sobor unha especie de leito que hai no chao; está xemindo e toda desgrefñada.

O Milhomes alanca pra il e dun golpe afúndelle a navalla na barriga, sacándoa axiña para asegundarlle mais abaixo, con intención de ferilo nas suas partes. O Bocas ceiba un terrible alarido e cáese pra diante...

Milhomes bótase a correr, saindo da chavola, Castizo fai o mesmo, coma non dando creto ao [que] viu, pois todo foi nun istante.

SEC. -49- BASUREIRO – EXT. – MENCER

Na mais sair da chavola, vese a Garda Civil, que viña pra chavola con aintención de por remedio ao que alí debia pasar... Cando ven sair aos dous, van tras diles correndo... un fai unha detonación. Milhomes e Castizo asopáranse... Milhomes vai en dirección da lagoiña na que se perde e afógase axiña...

Castizo decátase que os gardas van tras il; instintivamente saca de navalla e a abre; tropeza; érguese... vai cedendo distancia; failles frente. Pola ferida que o Milhomes lle fixera sáelle moito sangue... Vese perdido; e cunha grande forza de vontade funde a sua navalla na barriga, caíndo ao chao e botando a chorar; non se sabe ben si por a door ou por qué.

REMATE



